

veliko trdil v življenji svojem, bode zemljica lahka! Hvaležni smo gosp. Ivanu Kukuljevič-u, da nam je v življenjopisu bolj razločno ohranil delavnost rajncega.

Novičar iz raznih krajev.

Višja sodnija je v nekem primerleji razsodila, da koga djansko razžaliti se ne pravi le njegovemu životu kaj žallega prizadjeti, temuč tudi, če se mu s pestjó žuga, zabavlječa popeva itd. — Ker se še zmiraj primerja, da se včasih pisma pečatijo s štampeljskimi markami, so c. k. pošte vnovič razglasile, da štampeljske marke na pismih nimajo nobene veljave in da se s takimi pismi ravna kakor da bi bile brez mark. — Vrednost vsih deržavnih (cesarskih) posestev se ceni po poslednji cenitvi na 340 do 350 milijonov gold.; gospodarstvo teh grajšin pa je, žalibog! bilo drago in slabo tako, da, posebno na Ogerskem, nekatere nič niso nesle, marveč se je moglo vsako leto še več tisuč gold. doplačevati; sploh se more reči, da dohodki so komaj bili en gold. od sto; — sedaj ko se je po železnicah pot vsim pridelkom na vse strani odperla in se bo drugač gospodarilo, bojo tudi vrednost teh posestev in njih dohodki vsi drugačni. — Konec lanskega leta se je štelo vsih prebivavcov našega cesarstva 39 milijonov 411.309; med temi žensk 20 mil. 138.699, možkih pa 19 mil. 272.610; po tem številu je tedaj cena ženstva poskočila, ker pred se je zmiraj slišalo govoriti, da 11 žensk pride na 1 možkega. — Kar je na Dunaji meso tako drago (17 kr. funt), pokoljejo na teden le kakih 170 volov ali še manj; pred so jih poklali 200 ia še več. — Kolere je še zmiraj dosti po svetu; v Katanii na Sicilijanskem je tak strah, da vsi premožniši prebivavci, vradniki, duhovni in zdravniki bežé; le revni so ostali, ki nimajo nikamor iti; čedalje bolj se res poterjuje resnica, da kurajže ne išči na Laškem! — V Binkovicu, neki vasi eno miljo od Ratibora v Šlezii, se je primerilo, da so unidan nekega kmeta, ki je za kolero umerl, v zaperti trugi v cerkev prinesli, ker za pokopati še ni bil. Ponoči zasliši čuvaj memo cerkve gredé neko terkanje in stokanje v cerkvi; na to zažene hrup, ljudje prileté skupaj, odpró trugo — in merlič vstane od smerti. Ko so mu obleko poskerbeli, gré domú sila lačen in žejin; vesela žena mu berž napravi jedil, in ko se najé, gre spat. Drugo jutro ga hoče žena vprašati, je li je dobro spal; al ne dobí odgovora, — čez 3 dni so ga vdrugeč pokopali. — Rusi so v Krimu 17. t. m. spet zgubili eno terdnjavo: Kinburn imenovano. Goršakov piše takole: „Po strašnem bombardovanji je bila Kinburn posadka, ki se je nekaj časa dobro branila, primorana to terdnjavo zapustiti; ob treh popoldne je jo posedel sovražnik“. V ti terdnjavi je bilo 1500 rusovskih vojakov, katerih poveljnik je bil Konović; 70 topov so popustili. Kinburn (poglej naš „zemljovid“) stoji ob čer nam morji in Dnjepru in je važna terdnjava zato, ker je v sredi med notrajno deželo in černem morjem; leta 1736 so jo Rusi Turkom do tal pokončali; pozneje so jo Turki spet v svojo posest dobili, leta 1775 pa jo za vselej odstopili Rusom. — Sicer se še zmiraj nič gotovega ne vé, kaj namerjajo Francozi in Angleži v Krimu. Goršakov je 17. t. m. le to naznanil: „Neprenehoma dohajajo sovražne ladije z vojaki; ob bregovih bajdarske doline so že 3 divizije, v dolini je četerta“. Iz francozke in angleške armade pa se sedaj nobena novica več ne zvé, ker sta vojskovodja zapodila vse ljudi preč, ki so svetu že pred razglasovali vse, kar se je imelo zgoditi. — Car Aleksander je bil poslednje dni še zmiraj v Nikolajevu. — Še nikoli se niso v Toulonu in Marselji delale tako silne priprave za vojsko, kakor ravno sedaj. — V mestu Calais (Kalé) so ondi biva joči Angleži 8. dan t. m. praznovali pad Sevastopolja s silno pojedino, za katero so celega (ne razsekanega) vola spekli, ki je vagal 14 centov in pol; 600 oséb je sedelo okoli velikana na velikem tergu imenovanega mesta.

O zadevah sadnega drevja.

Ker se bliža naj pripraviš čas za presajanje sadnega drevja, ponavljam undanji oklic v „Oglasniku“, da je po sklepu naše radodarne kmetijske družbe veliko veliko divjakov na družbenem vertu pripravljenih, ki se brez plačila dajo duhovnim in učiteljem, kateri se v ljudskih šolah na kmetih pečajo s podukom sadjoreje in napravo sadnih sadišč v ta namen. Naj se tedaj tisti gospodje, ki želé divjakov imeti, oglasijo kmali, da prejmejo drevesa še to jesen.

Tudi je več sto žlahnih sadnih dreves po nizki ceni tū na prodaj, kjer se tudi, kakor sem že na znanje dal, mnogoverstne druge semena dobrega jedra in nizke cene dobivajo.

J. Zalekar.

Pad carstva serbskega.

Národna serbska.

Je priletel sokol tica siva
Od svetišča od Jeruzalema
In on nosi tico lastovico.
To pa ni bil sokol tica siva.
Ampak bil je sam svetnik Ilija,
On ne nosi tice lastovice.
Ampak pismo Božje porodnice,
Ga prinese caru na Kosovo,
Spusti pismo caru na koleno;
Samo pismo caru govorilo:
„Care Lazar, častitega roda,
Ktero carstvo hočeš si zvoliti?
Ali voliš si nebeško carstvo.
Al voliš si posvetno carstvo?
Ako voliš si posvetno carstvo,
Sedlaj konje, vterdi jim jermene.
Pripasujte sablje si junaci
In na Turke planite junaci,
Vsa boš urska pomorjena vojska;
Ako voliš si nebeško carstvo,
Mi postavi na Kosovem cerkvo.
Ji ne stavi temelj iz mramora,
Ampak 'z čiste svile in škerlata,
Pa obhajaj in uredi vojsko,
Vsa bo tvoja pomorjena vojska,
Ino ti, o knez, boš ž njo poginul.“

Ko začuje car le-to besedo,
Misli, na vse strani pomišljuje:
„Mili Bože, kaj in kako hočem?
Ktero hočem si zvoliti carstvo?
Ali hočem si nebeško carstvo?
Ali hočem si posvetno carstvo?
Ako hočem si zvoliti carstvo,
Izvoliti si posvetno carstvo,
Le za kratek čas terpi posvetno,
In nebeško pa v vek do veka“,
Car nebeško si izvoli carstvo
Raji kakor pa posvetno carstvo,
Pa postavi na Kosovem cerkvo,
Ji ne stavi temelj iz mramora,
Ampak 'z čiste svile in škerlata,
Patriarha serbskega pokliče,
Ino dvanajst velikih vladikov,
Pa obhaja in pripravi vojsko,
Ko je vojsko knez u red postavil,
So udarli na Kosovo Turci.

Vodi vojsko stari Jug Bogdane
Z devet sini, devet Jugoviči,
Kakor z devet sivimi sokoli.
Vsaki ima devet tisuč vojske.
Ino Jug je ima dvanajst tisuč;
Pa se bijo, sekajo se s Turci:
Sedem pašev bijo in ubijo,
Ko začeli osmega so biti.
Pa pogine stari Jug Bogdane,
In pogine devet Jugovičev
Kakor devet sivih sokolovov,
Z Jugoviči vojska vsa pogine.
Planeta u boj Mernjavčevića:
Ban Uglješa in vojvoda Gojko,
In za njima Vukašin kraljevi.
Vsaki s trikrat deset tisuč vojske.
Pa se bijo, sekajo se s Turci:
Osem pašev bijo in ubijo,
Ko začnejo devetega biti,
Poginusta dva Mernjavčevića,
Ban Uglješa in vojvoda Gojko,
Vukašin je hudo ranjen padel,
Njega Turci s konji pogazijo,
In njegova vsa pogine vojska.
Vodi vojsko vojvoda Stepana,
Ima mnogo silno silno vojske,
Silne vojske šestdesetkrat tisuč,
Ter se bije ino seka s Turci,
Devet pašev bije in ubije,
Ko pa jel je desetega biti,
Je poginul vojvoda Stepane,
In njegova vsa pogine vojska.
Vodi vojsko serbski knez Lazare,
Ima Lazar silno silo Serbov,
Sedemdeset ino sedem tisuč,
Pa razganja po Kosovem Turke,
Pač ne dajo gledati se Turkom,
Kako li ne bili boj bi s Turci!
Ino bil bi Lazar Turke zmagal,
Bog pogubi Vuka Brankovića!
On izdade tasta na Kosovem,
Tadaj Turci zmagajo Lazarja,
In pogine serbski knez Lazare,
In njegova vsa pogine vojska,
Sedemdeset ino sedem tisuč,
Vse je sveto in častito bilo
In pred Boga milega stopilo.

Poslovenil C.

Stan kursa na Dunaji 22. oktobra 1855.

Obligacije deržavnega dolga	5 %	74 ⁷ / ₈ fl.	Esterhaz. srečke po 40 fl.	71 fl.
	4 ¹ / ₂ %	65 ¹ / ₄ „		Windišgrac. „ „ 20 „ 25 „
	4 %	60 „		Waldstein. „ „ 20 „ 24 „
	3 %	45 ¹ / ₄ „		Keglevičeve „ „ 10 „ 10 „
Oblig. 5 % od leta 1851 B84	2 ¹ / ₂ %	37 „	Cesarski cekini.	5 fl. 18
				Napoleondor (20 frankov) 8 fl. 52
				Suverendor 15 fl. 20
				Ruski imperial 9 fl. 6
Oblig. zemljiš. odkupa 5 %		69 ¹ / ₂ „	Pruski Fridrihsdor . . .	9 fl. 18
Zajem od leta 1834 . . .		229 „	Angležki suverendor . .	11 fl. 10
„ „ 1839 . . .		119 ¹ / ₄ „		
„ z loterijo od leta 1854		97 ⁷ / ₈ „		
„ národni od leta 1854		78 ⁷ / ₈ „	Nadavk (agio) srebra:	
			na 100 fl. 15 fl.	